Վերնիֆար աւերակները, Էգնոց գեղը, Կոխիդ, Սրբահան, Ոդեկ եայլաները, ախոռները, մացրանները եւ կործանուած ամրոցները։ Ոդեկ առ–ը ձախից՝ Խախամին եւ Մեղրաեր լեռներից իջած Էգնոց, Բուլանգ, Գորգեր, Զուանգիր, Սրբահան, Բաղչէ Մ. եւ Փ., Լիթիրին եւ Վիրկ առ–ին է ընդու–

են տուել իրենց գոյութիւնը. իսկ Գուրէն-Շէհերը Սելջուքների մուտքից առաջ արդէն կործանուած է եղել։ Փաշա-Փագի աւերակների կոյտերը ցոյց են տալիս, որ այս բարձունքից երկար դարեր սիրել են Թորգոմին իշխանները. նոյն իսկ ԺԴ. ԺԵ. անկեալ դարերում զանազան անձռնի կարկատաններ են կատարել այս շինութիւնների մէջ։

Թորթումը ցոյց է տալիս, որ նա կրօնով սովորութիւններով միշտ կապուած է եղել Արարատեան աշխարհի հետ, նոյն իսկ ամենավաղ վիշապազանց շրջանում։ Վիշապազանց Արարատեան նահանգում ունեցած որձաքարէ գլանաձեւ արձանները գտնուում են այսպէս Զիարեթ (Զուհուրաբ) լճակի ափերում Թիքմաներում (Կոնդեր) թուով չորս 30 հատ։ Այս կարծր գլանաձեւ քարերը նուրբ կերպով տաշուած եւ յղկուած են, որոնց վրայ քանդակուած են վիշապազանց այլ եւ այլ երեւոյթները՝ եղջ, գոմէշ, օձի, առիւծի, մողէսի եւ ուրիշ գազանների պատկերներով։ Ուլուխլի (Ծորակ) առ-ի ակունքի այս արձաններից ջրերը իջնում են, որ գնան ռոգեն Զատոկից մինչեւ խաղու գեղերի հանդերը։ Փաշա-Փագին կարծես հիմնել են վիշապազանց քրմերը-ջրպետները, որ հսկեն ջրանցքի ջրերին անխափան առաջ գնալուն, նրանք պաշտպանել են Սրբահանի, Ոդեկի, Անջուրձորի (Կուրի-գիրէ) ջրանցքները, որ բաւարարեն մշակութիւններին։ Արդեօք այս Սրբահան գեղը՝ վանքը եւ ուխտատեղին որեւէ կապ չունի՞ Բաբելական Օանէսի առասպելի հետ, որին նկարում են ձկան մաշկով։ Արդեօք Զատոկի եւ խախուի վանքերի Մեծամոր (Ինահիտի) պաշտամունքը, ուխտագնացութիւնը իրենց ծագումով կապուած չէ՞ Կոնդերի (Թիքմա) որձաքարեայ արձանների հետ։